

УГОВОР
О УЗАЈАМНОМ ПРАВНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ
СФР ЈУГОСЛАВИЈЕ И НР МАЂАРСКЕ
ОД 7. МАРТА 1968. ГОДИНЕ*

(„Сл. лист СФРЈ” - Додатак број 3/1968;
„Сл. лист СФРЈ,” - Међународни уговори број 1/198)

Део први
ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

1. Држављани једне стране уговорнице уживају на територији друге стране уговорнице у погледу својих личних и имовинских права исту правну заштиту као и сопствени држављани.

2. Држављанима једне стране уговорнице слободан је приступ судовима друге стране уговорнице под истим условима као и сопственим држављанима.

3. Одредбе сл. (1) и (2) овог члана односе се и на правна лица.

Члан 2.

1. Судови страна уговорница опште међусобно са југословенске стране преко органа управе надлежних за послове правосуђа социјалистичких република Босне и Херцеговине, Црне Горе, Хрватске, Македоније, Словеније и Србије и социјалистичких аутономних покрајина Војводине и Косова, а са Мађарске стране преко Министарства правосуђа, ако овим уговором није друкчије одређено.

2. Са Мађарске стране органи тужилаштва, кад се ради о кривичним стварима, опште са југословенским органима из става (1) овог члана преко Врховног тужилаштва Народне Републике Мађарске.

Члан 3.

1. Судови страна уговорница у међусобном саобраћају предвиђеном овим уговором опште на српскохрватском, хрватском књижевном, словеначком, македонском или мађарском језику, ако овим уговором није друкчије одређено.

2. Исправе и писмена која састављају судови једне стране уговорнице по замолницама судова друге стране уговорнице састављају се на једном од језика из става (1) овог члана.

Члан 4.

1. Савезни орган управе надлежан за послове правосуђа, са Југословенске стране и Министарство правосуђа, са Мађарске стране, даваће један другом, на молбу, текст прописа који важе или који су важили на територији њихове државе, а по потреби, и обавештење о појединим правним питањима.

2. Обавештења о правним питањима и текст прописа може са Мађарске стране тражити од савезног органа управе надлежног за послове правосуђа и Врховно тужилаштво Народне Републике Мађарске.

Члан 5.

Одредбе овог уговора које се тичу судова односе се такође и на друге органе, који су, по прописима своје земље, надлежни за поступање у грађанским, породичним и кривичним стварима.

Део други

ПРАВНИ САОБРАЋАЈ У ГРАДАНСКИМ И ПОРОДИЧНИМ СТВАРИМА

Глава I

Ослобођење од акторске кауције и такса и трошкова

Члан 6.

1. Држављани једне стране уговорнице, који као тужиоци или умешачи иступају пред судом друге стране уговорнице, нису обавезни да положе обзбеђице за парничне трошкове нити предујам за судске таксе, ако имају пребивалиште или боравиште на територији једне од страна уговорница.

Погодност из става (1) овог члана уживаће и држављани страна уговорница који имају пребивалиште или боравиште на територији неке друге државе са којом страна уговорница од које се тражи односна погодност има спора-зум о узајамном извршењу одлука о трошковима и таксама.

3. Предујам за трошкове које је дужна да сноси странка може се захтевати од држављана друге стране уговорнице под истим условима и у истом обиму као и од сопствених држављана.

4. Одредбе ст. (1), (2) и (3) овог члана примењују се сходно и на правна лица.

Члан 7.

1. Ако странка која се користи повластицама из члана 6. ст. (1) и (2) овог уговора буде правоснажном судском одлуком обавезана да сноси трошкове поступка или да плати таксу, таква одлука у погледу трошкова и такса извршиће се, на захтев, бесплатно на територији друге стране уговорнице.

2. Захтев за накнаду парничних трошкова подноси лице коме су трошкови досуђени, а захтев за наплату судских такса и трошкова које је држава предујмила - држава.

3. Захтев се може поднети непосредно надлежном суду друге стране уговорнице или суду који је у тој ствари донео првостепену одлуку, који ће захтев доставили суду друге стране уговорнице.

4. Уз захтев се прилаже оверен препис оног дела одлуке који се односи на парничне трошкове и судске таксе, заједно са потврдом о правноснажности и извршности, као и оверен превод поменутих докумената на језик оне стране уговорнице на чијој територији треба спровести извршење.

Члан 8.

1. Одлуке наведене у члану 7. став (1) овог уговора које је донео суд друге стране уговорнице извршују се као и одлуке сопствених судова, без икаквог преиспитивања.

2. Наплаћени износ парничних трошкова доставиће се лицу које је тражило извршење или дипломатском или конзуларном представништву његове земље, а наплаћени износ на име судских такса и предујмљених трошкова дипломатском или конзуларном представништву оне стране уговорнице која је тражила извршење.

Члан 9.

1. Држављани једне стране уговорнице уживају пред судовима друге стране уговорнице, под истим условима и у истом обиму као и сопствени држављани, ослобођење од плаћања судских такса и трошкова, као и друге повластице које се односе на таксе.

2. Ако држављанин једне стране уговорнице ужива на територији ма које стране уговорнице ослобођење односно повластице из става (1) овог члана, ово ослобођење односно повластице важе и за радње које се у тој ствари обављају пред судом друге стране уговорнице.

Члан 10.

1. Уверење о личном и имовном стању молиоца потребно за коришћење права из члана 9. овог уговора, издају надлежни органи оне стране уговорнице на чијој територији молилац има пребивалиште односно боравиште.

2. Ако молилац нема пребивалиште односно боравиште на територији једне од страна уговорница довољно је у том случају уверење дипломатског или конзуларног представништва стране уговорнице чији је он држављанин.

3. Орган надлежан за издавање уверења наведеног у ставу (1) овог члана може тражити од надлежног органа друге стране уговорнице обавештење о личном и имовном стању молиоца.

4. Суд који одлучује о захтеву за признавање ослобођења од плаћања такси и трошкова може и преко надлежног органа друге стране уговорнице проверити тачност поднетих исправа и обавештења и затражили потребне допунске податке.

Члан 11.

1. Ако држављанин било које стране уговорнице, који има пребивалиште односно боравиште на територији једне од страна уговорница, жели да се пред судом друге стране уговорнице користи правом из члана 9. овог уговора може захтев поднети било

непосредно суду те стране уговорнице било суду надлежном по месту његовог пребивалишта или боравишта. Тај суд ће захтев са прилозима доставити суду друге стране уговорнице на начин предвиђен у члану 2. овог уговора.

2. Ако захтев и прилози нису састављени на језику стране уговорнице чији суд треба да донесе одлуку о захтеву, приложиће се и оверен превод.

Глава II

Правна помоћ и достављање

Члан 12.

Судови страна уговорница указиваће међусобно по замолницама правну помоћ и вршиће достављање у грађанским и породичним стварима.

Члан 13.

1. Замолница треба да садржи предмет на који се односи, имена странака, њихово занимање и место становања.

2. У замолници за достављање треба, поред података из става (1) овог члана, означити адресу примаоца и врсту писмена које треба доставили, а у замолници за правну помоћ - околности у погледу којих треба провести доказ и, по потреби, питања која се имају поставити лицу које треба саслушати.

Члан 14.

1. Замолнице и писмена која се достављају од судова страна уговорница морају бити потписани и снабдевени печатом суда, али није потребно њихово даље оверавање.

2. Замолнице се састављају у форми прописаној законодавством стране уговорнице од које потичу.

Члан 15.

1. Удовољење замолницама врши се по закону замољене стране уговорнице. Ако суд од ког потиче замолница захтева да се поступи по некој нарочитој форми, таквом захтеву може се удовољити ако се то не противи начелима законодавства замољене стране уговорнице,

2. Замољени суд приликом удовољења замолници, по потреби, примењује иста принудна средства као и при удовољењу замолницама за правну помоћ домаћих судова. Принудна средства се не примењују ако се ради о личном доласку парничних странака.

Члан 16.

1. Ако је замољени суд ненадлежан, упутиће замолницу надлежном суду и о томе ће обавестити суд од ког потиче замолница.

2. Суд од кога потиче замолница биће благовремено обавештен о времену и месту извршења тражене радње, али само ако то захтева. Ово обавештење врше судови непосредно.

3. Ако се на датој адреси лице означено у замолници не може пронаћи, замољени суд ће предузети потребне мере ради установљења адресе.

4. Ако замолници не буде удовољено, обавестиће се, без одлагања, о томе суд од кога

потиче замолница уз навођење разлога.

Члан 17.

1. Код поступања по замолницама за достављање, судови примењују прописе своје земље.

2. Ако писмено које се има уручити није састављено на језику замољене стране уговорнице или ако није прикључен службени или оверени превод на том језику, замољени суд ће извршити предају писмена примаоцу само ако он добровољно пристаје да прими писмено.

Члан 18.

1. Достављање се доказује или доставником, на којој треба да буде означен датум уручења, потписи примаоца и достављача и печат суда или таквим уверењем замољеног суда из којег се види да је уручење извршено, као и начин и време уручења.

2. Ако је писмено које треба уручити достављено у два примерка, уручење се може потврдити на другом примерку.

Члан 19.

1. Стране уговорнице задржавају право да уручују писмена својим држављанима, који се налазе на територији друге стране уговорнице, преко својих дипломатских или конзуларних представништава.

2. При уређењу по ставу (1) овог члана не смеју се употребљавати принудне мере.

Члан 20.

1. Стране уговорнице неће захтевати накнаду трошкова за извршене радње по замолницама за правну помоћ и достављање, осим награде за извршено вештачење и друге трошкове настале поводом вештачења.

2. Извршење вештачења може се условити претходним полагањем предујма само ако трошкове вештачења сноси странка.

3. Замољени суд известиће суд од кога потиче замолница о висини трошкова који су настали поводом замолнице за правну помоћ.

Члан 21.

Указивање правне помоћи и достављање може се одбити ако замољена страна уговорица сматра да се удовољењем замолници угрожавају њена суверена права или њена сигурност, или да је удовољење у супротности са начелима њеног законодавства.

Члан 22.

На начин предвиђен у члану 2. овог уговора, стране уговорнице пружаће једна другој помоћ у утврђивању адресе лица која се налазе на њиховој територији, ако се то тражи ради остваривања права њихових држављана у судском поступку и ако се у ту сврху пруже одговарајући подаци.

Глава III

Одредбе међународног приватног права

Члан 23.

Правна и пословна способност

1. Правна и пословна способност лица одређује се по закону стране уговорнице чији је држављанин то лице.

2. Правна способност правног лица одређује се по закону оне стране уговорнице на чијој се територији налази седиште правног лица.

Старатељство

Члан 24.

1. Старатељство спада у надлежност органа оне стране уговорнице чији је држављанин лице које треба ставити под старатељство, ако овај уговор друкчије не одређује.

2. Држављанин једне стране уговорнице може се поставити за стараоца држављанину друге стране уговорнице ако има боравиште на територији оне стране уговорнице где треба обављати старатељску дужност и ако његово постављање за стараоца највише одговара интересима лица под старатељством.

Обавеза прихватања дужности стараоца одређује се по закону оне стране уговорнице чији је држављанин лице које се поставља за стараоца.

4. Правни односи између стараоца и лица под старатељством регулишу се по закону оне стране уговорнице која је поставила стараоца.

Члан 25.

1. Ако је на територији једне стране уговорнице потребно да орган старатељства предузме мере у интересу држављанина друге стране уговорнице, који има боравиште или имовину на територији стране уговорнице где је потребно такве мере предузети, надлежни орган те стране уговорнице обавестиће о томе одмах дипломатско или конзуларно представништво стране уговорнице чији је држављанин то лице.

2. У неодложним случајевима, надлежни орган друге стране уговораице може сам предузети неопходне привремене мере, али је о томе дужан одмах обавестити дипломатско или конзуларно представништво стране уговорнице чији је држављанин односно лице. Привремене мере остају на снази дотле док надлежни орган стране уговорнице, чији је држављанин односно лице, не донесе потребну одлуку, о којој ће обавестити територијални орган који је одредио привремене мере.

Брачне ствари

Члан 26.

1. Материјално-правни услови за закључење брака процењују се за сваког од будућих супруга по закону оне стране уговорнице чији су они држављани.

2. Одредба става (1) овог члана не искључује примену закона стране уговорнице на чијој се територији брак закључује, ако се ради о таквим сметњама због којих је по закону те стране уговорнице закључење брака апсолутно забрањено.

3. Форма брака одређује се по закону стране уговорнице на чијој се територији брак закључује.

4. У погледу форме за склапање брака пред дипломатским или конзуларним представником овлашћеним за склапање брака меродавно је право државе наименовања.

Члан 27.

1. Лични и имовински односи брачних другова који имају заједничко држављанство регулишу се по закону оне стране уговорнице чији су они држављани.

2. Ако је брачни друг држављанин једне стране уговорнице, а други држављанин друге стране уговорнице, за њихове личне и имовинске односе меродавно је право државе у којој имају заједничко пребивалиште.

Ако у случају из става (2) овог члана један брачни друг има пребивалиште на територији једне стране уговорнице, а други на територији друге стране уговорнице, за њихове личне и имовинске односе меродавно је право оне стране уговорнице на чијој су територији брачни другови имали последње заједничко пребивалиште.

4. Ако у случају из става (2) овог члана брачни другови нису уопште имали заједничко пребивалиште или је њихово последње заједничко пребивалиште било на територији треће државе, за њихове личне и имовинске односе меродавно је право оне стране уговорнице чијем се суду један од брачних другова обрати.

Члан 28.

1. За одлучивање о личним и имовинским односима брачних другова у случају из члана 27. став (1) овог уговора надлежан је суд стране уговорнице чији су држављани брачни другови. Ако оба брачна друга у време подношења тужбе имају пребивалиште на територији друге стране уговорнице, за одлучивање о њиховим личним и имовинским односима надлежан је и суд те стране уговорнице.

2. У случају из члана 27. ст. (2) и (3) овог уговора надлежан је суд оне стране уговорнице на чијој територији брачни другови имају или су имали последње заједничко пребивалиште.

3. У случају из члана 27. став (4) овог уговора надлежан је суд стране уговорнице на чијој територији тужени брачни друг има пребивалиште.

Члан 29.

1. За развод брака меродаван је закон стране уговорнице чији су држављани брачни другови у време подношења тужбе за развод брака.

2. Ако је у време подношења тужбе за развод брака један брачни друг држављанин једне стране уговорнице, а други држављанин друге стране уговорнице, за развод брака меродавно је право оне стране уговорнице у којој брачни другови имају заједничко пребивалиште.

3. Ако у случају из става (2) овог члана један брачни друг има пребивалиште на територији једне стране уговорнице, а други на територији друге стране уговорнице, за развод брака меродавно је право оне стране уговорнице у којој је било њихово последње заједничко пребивалиште.

4. Ако у случају из става (2) овог члана брачни другови уопште нису имали заједничко пребивалиште или се њихово последње заједничко пребивалиште налази на територији треће државе, за развод брака меродавно је право

оне стране уговорнице чијем се суду било који од брачних другова обрати.

Члан 30.

1. За развод брака у случају из члана 29. став (1) овог уговора надлежан је суд стране уговорнице чији су држављани брачни другови у време подношења тужбе, а ако оба брачна друга у то време имају пребивалиште на територији друге стране уговорнице надлежан је и суд те стране уговорнице. У овом другом случају брак се не може развести из узрока који су противни основним начелима законодавства стране уговорнице пред чијим је судом покренут бракоразводни спор.

2. У случају из члана 29. ст. (2) и (3) овог уговора надлежан је суд оне стране уговорнице на чијој територији брачни другови имају или су имали заједничко пребивалиште.

3. У случају из члана 29. став (4) овог уговора надлежан је суд стране уговорнице на чијој територији тужени брачни друг има пребивалиште.

Члан 31.

1. За утврђивање постојања или непостојања брака и за поништај брака меродавно је кумулативно право стране уговорнице у којој је брак закључен и право стране уговорнице чији су држављани брачни другови.

2) У погледу надлежности за расправљање односа из става (1) овог члана, сходно се примењују одредбе члана 30. овог уговора.

Правни односи између родитеља и деце

Члан 32.

1. Правни односи између родитеља и деце, као и утврђивање и оспоравање очинства или материнства, регулишу се по закону оне стране уговорнице чији је држављанин дете.

2. Ако је дете држављанин једне стране уговорнице, а има пребивалиште на територији друге стране уговорница, за односе из става (1) овог члана меродавно је право оне стране уговорнице које је повољније за дете.

Члан 33.

1. За доношење одлуке о односима из члана 32. овог уговора надлежан је суд оне стране уговорнице чији је држављанин дете или суд стране уговорнице на чијој територији дете има пребивалиште или боравиште.

2. Ако дете или његов законски заступник подноси тужбу за издржавање, за доношење одлуке о таквој тужби надлежан је и суд оне стране уговорнице на чијој територији тужени има пребивалиште или уобичајено боравиште.

Обавеза издржавања

Члан 34.

Обавеза издржавања између браће и сестара у погледу издржавања малолетне браће и сестара, као и између сродника у правој усходној и нисходној линији, осим између сродника из члана 32. овог уговора, регулишу се по закону стране уговорнице чији је држављанин лице које полаже право на издржавање.

Члан 35.

За доношење одлуке о издржавању по члану 34. овог уговора надлежан је суд стране уговорнице:

а) на чијој територији има пребивалиште или боравиште лице које полаже право издржавања, ако се ради о издржавању између браће и сестара;

б) на чијој територији има пребивалиште или боравиште лице од кога се захтева издржавања, ако се ради о издржавању између сродника у правој усходној и нисходној линији;

Члан 36.

Усвојење

1. Ако је усвојилац држављанин једне стране уговорнице а усвојеник држављанин друге стране уговорнице, за усвојење и раскидање усвојења потребно је да су испуњени материјални услови предвиђени националним законом како усвојилац тако и усвојеник.

2. Ако брачни другови од којих је један држављанин једне, а други држављанин друге стране уговорнице заједнички усвајају, за усвојење и престанак усвојења потребно је да су испуњени материјални услови предвиђени законом обе стране уговорнице.

3. За усвојење и престанак усвојења надлежни су органи обе стране уговорнице.

Члан 37.

Проглашење несталог лица за умрло и доказивање смрти

1. Проглашење несталог лица за умрло и доказивање смрти спада у надлежност суда оне стране уговорнице чији је држављанин било то лице у време нестанка.

2. Суд једне стране уговорнице може прогласити за умрло односно доказивати смрт држављанина друге стране уговорнице:

а) на захтев лица које жели да оствари наследна права у односу на непокретну имовину несталог лица које се налази на територији те стране уговорице; или

б) на захтев брачног друга у односу на постојање брака или права које произлазе из имовинских односа међу брачним друговима у погледу имовине која се налази на територији те стране уговорнице, ако брачни друг у моменту подношења захтева за проглашење несталог брачног друга за умрлог има пребивалиште на територији те стране уговорнице и ако је последње заједничко пребивалиште брачних другова било на територији исте стране уговорнице.

3. Проглашење несталог лица за умрло односно доказивање смрти по ставу (2) овог члана може се вршити само под условима предвиђеним у националном закону несталог лица.

Имовинске ствари

Члан 38.

стране уговорнице чији је држављанин био оставилац у време састављања односно опозивања тестаментa.

2. Тестамент састављен од стране држављанина једне стране уговорнице пуноважан је у погледу форме ако одговара:

а) закону државе у којој је сачињен, или

б) закону оне стране уговорнице чији је држављанин био завешталац у време састављања тестаментa или смрти или закону оне државе у којој је завешталац у наведеном времену имао пребивалиште или боравиште, или

ц) закону места где се непокретност налази.

3. Питање да ли је завешталац имао пребивалиште или боравиште у одређеном месту процењује се према закону тог места.

4. Одредбе ст. (2) и (3) овог члана односе се и на опозивање тестаментa.

Члан 44.

За расправљање непокретне заоставштине и за решавање спорних захтева на наследство, нужни део или легат који се односе на непокретну заоставштину, искључиво су надлежни судови (органи) оне стране уговорнице на чијој територији се налази непокретна имовина.

Члан 45.

1. За расправљање о покретним стварима из заоставштине држављана страна уговорница, као и за решавање спорних захтева на наследство, нужни део или легат који се на те ствари односе, надлежни су судови (органи) оне стране уговорнице чији је држављанин оставилац у време смрти, ако овим уговором није друкчије одређено.

2. Покретна заоставштина држављана једне стране уговорнице која се налази на територији друге стране уговорнице предаће се ради спровођења оставинског поступка дипломатском или конзуларном представништву или надлежном органу стране уговорнице чији је држављанин био оставилац, изузев у случајевима предвиђеним у чл. 49. и 51. овог уговора и уколико су испуњени услови из члана 55. став (2) тачка б) овог уговора.

3. Стране уговорнице задржавају право да пре предаје покретне заоставштине по ставу (2) овог члана наплате дажбине предвидене својим прописима за стицање по основу наследства.

Члан 46.

1. Ако на територији једне стране уговорнице умре држављанин друге стране уговорнице, суд (орган) треба одмах да обавести о смрти дипломатско или конзуларно представништво друге стране уговорнице и да саопшти све што му је познато о наследницима, и њиховом пребивалишту и адреси, о саставу и вредности заоставштине, као и о тестаменту ако постоји. Суд (орган) ће исто тако поступити и кад дозна да је у његовој земљи остала имовина држављанина друге стране уговорнице који је умро у

својој или у трећој држави.

2. Ако је поступак за расправљање заоставштине покренут на територији једне стране уговорнице па се утврди да је наследник држављанин друге стране уговорнице о томе ће се обавестити дипломатско или конзуларно представништво те стране уговорнице.

3. Ако је дипломатско или конзуларно представништво једне стране уговорнице раније обавештено о смрти држављанина те стране уговорнице, ради обезбеђења заоставштине обавестиће о томе надлежни орган друге стране уговорнице.

Члан 47.

1. Ако се на територији једне стране уговорнице налази заоставштина држављанина друге стране уговорнице, суд (орган) ће на предлог или по службеној дужности, предузети мере које су потребне за обезбеђење и управљање заоставштином. У овим случајевима мора се саставити попис покретних ствари и по потреби, поставити погодно лице за стараоца заоставштине.

2. Суд (орган) ће предузети мере наведене у ставу (1) овог члана по прописима који важе у његовој земљи. Мере обезбеђења спровешће се, на тражење друге стране уговорнице и у некој нарочитој форми ако ова није у супротности са начелима законодавства замољене стране уговорнице.

3. Ако је у месту где се налази заоставштина седиште дипломатског или конзуларног представништва стране уговорнице чији је држављанин био умрли, онда се мере наведене у ставу (1) овог члана могу предузети само ако је дипломатско или конзуларно представништво било о томе благовремено обавештено, осим у случајевима који не трпе одлагање. Дипломатско или конзуларно представништво може да учествује код предузимања службених радњи и да ставља предлоге.

4. У осталим случајевима треба без одлагања извести дипломатско или конзуларно представништво о мерама које су предузете за обезбеђење и за управљање заоставштином. На предлог дипломатског или конзуларног представништва, ове мере могу се изменити или укинати без штете по права трећих лица.

Члан 48.

1. Ако је суд (орган) једне стране уговорнице прогласио тестамент држављанина друге стране уговорнице, оверени препис тестаamenta, записник о стању и садржини тестаamenta и записник о његовом проглашењу достављају се суду (органу) стране уговорнице чији је држављанин био оставилац, ако по овом уговору за расправљање заоставштине није надлежан суд стране уговорнице у којој је тестамент проглашен. На исти наћин ће се поступити и у случају ако је за расправљање заоставштине надлежан и суд друге стране уговорнице

2. Суд који је прогласио тестамент може, на тражење суда (органа) друге стране уговорнице, доставити овом и оригинални тестамент.

3. Одредбе ст. (1) и (2) овог члана примењују се и на исправе о усменом тестаменту.

Члан 49.

1. На захтев наследника или легатара, који су држављани стране уговорнице на чијој се територији налази заоставштина или који бораве на њеној територији може суд

(орган) да задржи целокупну покретну заоставшину или довољан део исте док надлежни суд (орган) стране уговорнице чији је држављанин био оставилац правноснажно не одлучи о захтеву наследника или легатара.

2. Исте мере може суд (орган) предузети и на захтев поверилаца који су држављани стране уговорнице на чијој се територији налази заоставштина, или који на тој територији бораве, ако своја потраживања пријаве и, по потреби, покрену поступак за њихово признање.

Члан 50.

1. Ради стављања захтева наведених у члану 49. овог уговора, суд (орган) ће огласом одредити рок од три до шест месеци у коме повериоци и наследници треба да пријаве своје захтеве и, по потреби, покрену поступак за њихово признање. Ако се ти захтеви у поменутом року не пријаве, односно ако се не покрене поступак за њихово признање, не може се одбити предаја покретне заоставштине позивањем на одредбе члана 49. овог уговора.

2. Објављивање огласа по ставу (1) овог члана врши се по закону оне стране уговорнице на чијој територији се налази покретна заоставштина.

Члан 51.

1. Ако је оставилац, који је био држављанин једне стране уговорнице, имао последње пребивалиште на територији друге стране уговорнице, могу наследници који станују на територији те друге стране уговорнице, захтевати у року од шест месеци по смрти оставиоца да суд (орган) те стране уговорнице спроведе расправу покретне заоставштине која се налази на територији те стране уговорнице. Овом захтеву удовољиће се само ако томе не приговори који од наследника, лице које има право на нужни део или легатар, и то у року од три месеца од обавештења суда (органа) да је захтев поднет.

2. Ако се све покретне ствари налазе на територији једне од уговорних страна, оставински поступак се, на молбу било ког наследника или легатора, може водити код органа те стране уговорнице ако сви познати наследници или легатори за то дају свој пристанак.

Наследно-правни односи у случају из ст. (1) и (2) овог члана регулишу се по закону стране уговорнице чији је држављанин био оставилац.

Члан 52.

Ако држављанин једне стране уговорнице, за време привременог боравка, умре на територији друге стране уговорнице, онда ће се ствари које је носио са собом, по списку, без других формалности, предати дипломатском или конзуларном представништву његове земље.

Члан 53.

У парничним и ванпарничним стварима заоставштина о којима се расправља на територији једне стране уговорнице, дипломатско или конзуларно представништво друге стране уговорнице заступа своје држављане без посебног пуномоћја, ако су они одсутни и нису одредили своје заступнике.

Члан 54.

Која се имовина има сматрати покретном или непокретном одређује се по закону стране уговорнице на чијој територији се налази та имовина.

Члан 55.

1. Ако покретну заоставштину или противувредности добивену продајом покретне или непокретне заоставштине треба по окончању оставинског поступка предати наследницима који имају пребивалиште или боравиште на територији друге стране уговорнице, а није могуће заоставштину или њену противувредност предати непосредно наследнику или његовом пуномоћнику, заоставштину или њена противувредност предаће се дипломатском или конзуларном представништву те стране уговорнице.

2. По одредбама слава (1) овог члана поступиће се:

а) ако повериоци у року од шест месеци после објављивања огласа не пријаве потраживања, односно ако су пријављена потраживања намирена или обезбеђена;

б) ако су плаћене или обезбеђене одговарајуће наследне дажбине;

ц) ако је надлежни орган дао сагласност за изношење ствари или за трансфер новца.

Глава V

Признање и извршење судских одлука

Члан 56.

1. Стране уговорнице признаће и извршиће на својој територији следеће одлуке донете на територији друге стране уговорнице:

а) правноснажне и извршне судске одлуке у грађанским, породичним или трговинским стварима, као и поравнања у овим стварима закључена пред судом, осим одлука о стечају или о судским поравнањима ван стечаја;

б) правноснажне и извршне одлуке кривичних судова о имовинско-правним захтевима;

ц) правноснажне и извршне одлуке изабраних судова, као и пред њима склопљених поравнања, у споровима из привредних односа у којима је бар једна од странака привредна организација.

2. Под судовима у смислу става (1) тачка а) овог члана подразумевају се у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији и привредни судови.

3. Да ли ће се неки спор у смислу става (1) тачка ц) овог члана сматрати спором из привредних односа процењује се према закону стране уговорнице у којој одлука изабраног суда треба да се изврши.

4. Под породичним стварима у смислу става (1) тачка а) овог члана, подразумевају се и одлуке о смештају деце.

Члан 57.

Одлуке из члана 56. став (1) тач. а) и б) овог уговора признаће се и извршиће се под следећим условима:

а) ако је по закону стране уговорнице у којој се захтева извршење, суд стране уговорнице у којој је одлука донета могао да поступа у тој ствари;

- б) ако је судска одлука правноснажна и извршна по закону стране уговорнице у којој је донета;
- ц) ако се признање или извршење судске одлуке не противи јавном поретку стране уговорнице у којој одлука треба да се призна или изврши;
- д) ако је у случају пресуде у одсуству - странка која није учествовала у поступку и против које је донета одлука, била уредно и благовремено позвана да учествује у спору по закону стране уговорнице у којој је одлука донета;
- е) ако по истом спору између истих странака на територији стране уговорнице у којој одлука треба да се изврши није раније од надлежног редовног или изабраног суда донета правноснажна одлука;
- ф) ако је остварење захтева на који се одлука односи дозвољено према праву стране уговорнице у којој одлука треба да се призна или изврши, а дужник је држављанин те стране уговорнице.

Члан 58.

Одлуке из члана 56. став (1) тачке ц) овог уговора (арбитражне одлуке) признаће се и извршиће се под условима прописаним у члану 57. овог уговора као и под следећим условима:

- а) да је одлука изабраног суда заснована на писменом споразуму о подвргавању изабраном суду у погледу одређеног спора или будућих спорова;
- б) да је одлуку донео избрани суд који је предвиђен у споразуму о подвргавању изабраном суду;
- ц) да је споразум о подвргавању изабраном суду пуноважан по закону стране уговорнице у којој одлука треба да се изврши.

Члан 59.

Иако постоје услови предвиђени у чл. 57. и 58. овог уговора одлука изабраног суда се неће извршити:

- а) ако странци према којој одлука треба да се изврши није било омогућено због неког недостатка у поступку да у њему учествује;
- б) ако је избрани суд прекорачио границе својих овлашћења предвиђених у споразуму о изабраном суду.

Члан 60.

1 Ако у овом уговору није друкчије одређено, у погледу дозволе извршења и поступка извршења примењиваће се прописи оне стране уговорице у којој одлука треба да се изврши.

2 Да би се омогућило извршење одлука, суд ће се ограничити да установи постојање услова из чл. 57-59. овог уговора. Ако ти услови постоје наредиће се извршење.

Члан 61.

1. Захтев за извршење може бити поднет непосредно надлежном суду стране уговорнице на чијој територији одлуку треба извршити или суду који је у тој правној ствари донео одлуку у првом степену, у ком случају ће се захтев доставити суду друге стране уговорнице на начин предвиђен у члану 2. овог уговора.

2. Уз захтев за извршење треба приложити према случају:

- а) оверен препис судске одлуке или судског поравнања са потврдом о правноснажности и извршности;
- б) уверење да је странка против које је одлука донета, а која није учествовала у поступку, била уредно и благовремено позвана сходно закону стране уговорнице у којој је одлука донета;
- в) доказ да се извршење тражи на основу одлуке избраног суда;
- г) доказ да је ствар подвргнута јурисдикцији избраног суда;
- д) службени или оверени превод исправа означених у тач. а)-д) овог члана на језику стране уговорнице у којој одлука треба да се изврши.

Члан 62. |

Одредбе чл. 56-61. овог уговора примењиваће се на одлуке и поравнања у имовинским стварима који су постали правноснажни и извршни после 13. фебруара 1961. године, а на одлуке у брачним стварима и на одлуке из чл. 34. и 35. овог уговора које су постале правноснажне односно извршне после ступања на снагу овог уговора.

Члан 63.

1. Свака страна уговорница признаће на својој територији судске одлуке донете на територији друге стране уговорнице које се тичу личног стања (статуса) њених држављана под условима предвиђеним у члану 57. тач. а), б), д) и е) овог уговора, као и под условом да нису у супротности са прописима који се примењују за решавање таквих односа на њеној сопственој територији.
2. Судске одлуке страна уговорница које се односе на лично стање држављана треће државе признаће се на територији друге стране уговорнице само ако се такве одлуке признају и у држави чији су држављани у питању.

Члан 64.

1. Признање судских одлука у статусним стварима може да захтева свако лице које је за то правно заинтересовано.
2. Одлуке признате по члану 63. овог уговора имају исто правно дејство као и одлуке домаћих судова.
3. За признање одлука у статусним стварима примењиваће се сходно одредбе члана 60. став (1) и члана 61. овог уговора.

Члан 65.

1. Правноснажне судске одлуке страна уговорница које се тичу личног стања сопствених држављана једне стране уговорнице признају се на територији друге стране уговорнице без икаквог преиспитивања по одредбама чл. 63. и 64. овог уговора.
2. На основу одлука из става (1) овог члана вршиће се, по потреби, упис промена у регистре личног стања по претходном одобрењу Савезног секретаријата за унутрашње послове са Југословенске стране односно по одобрењу Министарства правосуђа - са Мађарске стране.
3. Упис у регистре по ставу (2) овог члана врши се на захтев заинтересоване странке или надлежног органа стране уговорнице чији је суд донео одлуку.
4. Ако орган означен у ставу (2) овог члана сматра да се одлука односи на статус

сопственог држављанина, поступиће се по одредбама чл. 63. и 64. овог уговора.

Члан 65а.

У погледу одређивања и наплате трошкова насталих извршењем судских одлука, примењују се правила која важе за извршење одлука домаћих судова.

Члан 66.

Одредбама о извршењу судских одлука не дира се у прописе страна уговорница који се односе на трансфер готовине или изношење ствари добивених извршењем.

Глава VI

Исправе

Достављање исправа о личном стању

Члан 67.

1. Стране уговорнице достављаће једна другој исправе и преписе правноснажних судских одлука које се односе на лично стање држављана друге стране уговорнице.

2. Исправе и преписи из става (1) овог члана достављају се, без такса и трошкова, дипломатском или конзуларном предсавништву.

3. Изводи из матичних књига умриих достављаће се одмах, а остали изводи и преписи судских одлука крајем сваког тромесечја.

Члан 68.

1. Обе стране уговорнице достављаће једна другој, без такса и трошкова, исправе о личном стању, ако буду за то замољене у јавном интересу.

2. Молбе из става (1) овог члана упућују се дипломатским или конзуларним путем.

Члан 69.

Под исправама о личном стању, у смислу члана 67. овог уговора, подразумевају се изводи из матичних књига рођених, исправе о упису рођења мртвог детета, изводи из матичних књига венчаних и изводи из матичних књига умрлих.

Члан 70.

Држављани једне стране уговорнице могу захтев за издавање извода из матичних књига или других исправа упутити непосредно надлежном органу друге стране уговорнице. Ако такса није унапред плаћена, тражене исправе доставиће се молиоцу преко дипломатског или конзуларног представништва стране уговорнице чији је орган издао исправу.

Оверавање исправа

Члан 71.

1. Јавне исправе које је саставио или издао суд или други орган једне стране уговорнице, ако су снабдевене службеним печатом и потписом, није потребно оверавати ради употребе пред судовима и другим органима друге стране уговорнице. Исто тако није потребна ни даља овера приватних исправа ако је ове оверио суд или други надлежни орган.

2. Одредба става (1) овог члана односи се и на преписе јавних и приватних исправа које је оверио суд или други надлежни орган.

Члан 72.

Доказна снага јавних исправа

Јавне исправе издале од надлежних органа страна уговорница имају исту доказну снагу као и домаће јавне исправе.

Део трећи

ПРАВНИ САОБРАЋАЈ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Глава V

Правна помоћ и достављање

Члан 73.

Странц уговорнице обавезују се да ће у кривичним стварима на молбу узајамно указивати правну помоћ и вршити достављање.

Члан 74.

1. Правна помоћ и достављање може се одбити:

а) ако дело на које се односи замолница није кривично дело по праву замољене стране уговорнице;

б) ако замољена страна уговорница сматра да би удовољењем замолници био повређен њен суверенитет, њена безбедност или јавни поредак;

в) за дело које замољена страна уговорница сматра политичким кривичним делом или за дело које је у вези са таквим делом или војним кривичним делом;

г) ако дело на које се односи замолница, по мишљењу замољене стране уговорнице, искључиво представља повреду прописа о девизама и царини;

д) ако је окривљени држављанин замољене стране уговорнице, а не налази се на територији стране уговорнице од које потиче замолница.

2. Свако потпуно или делимично одбијање правне помоћи или достављање мора бити образложено.

Члан 75.

1. Правна помоћ обухвата извршење појединих процесних радњи, нарочито: испитивање окривљеног, саслушање сведока и вештака, претрес стана и лица, увиђај, предају предмета и списка.

2. У ставу (1) овог члана наведени предмети и списи предаваће се само ако се налазе у поседу органа замољене стране уговорнице и ако се томе не противе посебни разлози.

3. Предате предмете и списе треба вратити што је могуће пре.

Члан 75а.

Замолници за претресање или заплену ствари удовољиће се само ако се односи на део које је кажњиво и према праву замољене стране уговорнице.

Члан 75б.

1. Предмети и писмена могу се заплени и предати само ако постоји одлука надлежног органа стране молиље о заплени.

2. На предатим предметима и писменима замољена страна уговорница и трећа лица задржавају своје право.

3. Замољена страна уговорница може одложити предају предмета и писмена чијц се достављање тражи, ако су јој потребни у неком кривичном поступку који је у току.

4. Замољена страна уговорница треба да достави оверене преписе или оверене фотокопије тражећних писмена. Ако страна молиља ипак изричито захтева достављање у изворнику, захтеву ће бити удовољено у највећој могућој мери.

5. Предмете и изворнике писмена који су достављени ради извршења замолнице, страна молиља вратиће што пре замољеној страни уговорници ако их се она не одрекне.

Члан 76.

1. Против сведока или вештака, без обзира на њихово држављанство, који се у кривичној или грађанској ствари на основу судског позива урученог на територији једне стране уговорнице добровољно појаве пред судом друге стране уговорнице, не може се покренути кривични ступак због кривичног дела које је предмет поступка, као ни због другог кривичног дела извршеног пре преласка државне границе стране уговорнице молиоца, нили могу бити лишени слободе, нити се над њима може извршити казна изречена за оваква кривична дела на територији стране уговорнице молиоца. Против оваквих сведока и вештака не може се покренути административни (прекршајни) поступак због прекршаја извршених пре преласка државне границе, нити се може над њима извршити казна изречена због оваквих прекршаја.

2. Сведок или вештак губи заштиту наведену у ставу (1) овог члана ако не напусти територију стране уговорнице молиоца у року од седам дана, рачунајући од дана кад му је суд саопштио да његово присуство није више потребно, а имао је могућности да то учини.

3. Трошкови у вези са личним доласком сведока или вештака сноси страна уговорница од које потиче замолница. У замолници за достављање позива треба наведу износ који ће се исплатити сведоку или вештаку за покриће трошкова у вези са путовањем и боравком у иностранству. Страна уговорница од које потиче замолница даће позваном лицу, на његово тражење, предујам за покриће ових трошкова.

4. Сведок може тражити и накнаду за изгубљену зараду, а вештак, поред тога, и награду за вештачење.

Члан 77.

1. Ако једна страна уговорница захтева да се лице лишено слободе појави као вештак, сведок или ради суочења, оно ће бити привремено предато дру-

гој страни уговорници, где треба да се саслуша под условом да буде враћено у року који је одредила замољена страна уговорница.

2. Предаја лица из става (1) овог члана ће се одбити:
а) ако се лице лишено слободе с тим не сагласи;

б) ако би услед предаје могло доћи до продужења његовог лишења слободе.

3. Предаја лица из става (1) овог члана може се одбити ако постоје важни разлози против његовог спровођења на територију стране молиље.

4. Предаја се може одложити ако је присуство лица лишеног слободе потребно у кривичном поступку који се води на територији замољене стране уговорнице.

5. Ако лице лишено слободе треба, ради вештачења, сведочења или суочења, да се спроведе из треће државе на територију једне стране уговорнице преко територије друге стране уговорнице, одобриће се транзит лица лишеног слободе ако оно није држављанин те стране уговорнице.

6. У току предаје или транзита лица лишеног слободе, то лице имаће третман притвореног лица.

Члан 78.

1. На захтев једне стране уговорнице друга страна уговорница ће, и онда ако до издавања не дође, вратити ствари које је извршилац у извршењу кривичног дела са територије стране уговорнице од које потиче захтев однео на територију друге стране уговорнице, или ствари које је добио у замену за однете ствари. Ако настане спор о савесности држања, решава га суд оне стране уговорнице на чијој територији се ствари налазе.

2. Замољена страна уговорница може привремено задржати ствари наведене у ставу (1) овог члана ако је то неопходно за кривични поступак који се води на њеној територији.

Члан 79.

На пружање правне помоћи и достављање у кривичним стварима примењују се сходно одредбе чл. 13-19. овог уговора.

Члан 79а.

1. Замољница за правну помоћ саставља се у писменој форми, потписује је овлашћено лице и потврђује се службеним печатом органа који подноси замољницу.

2. Замољница за правну помоћ треба да садржи:

а) назив органа који подноси замољницу, а, по могућности, и назив замољеног органа;

б) ознаку кривичног списка и предмет замољнице;

в) кратак опис кривичног дела, са ознаком времена и места извршења дела;

г) правну квалификацију учињеног дела;

д) тачне податке о окривљеном, односно осуђеном лицу, његовом држављанству и, по могућности, адресу;

ђ) име и презиме, као и адресу браниоца, ако га окривљени има;

е) друге неопходне податке у вези са радњом која треба да се врши у замољеној страни

уговорници.

3. Уз замолницу за претрес лица или просторија или заплону предмета прилаже се један примерак или оверен репис одлуке органа који моли.

4. Замољена страна уговорница може тражити допуну обавештења која су јој потребна за извршење замолнице.

Члан 79б.

1. Орган који подноси замолницу за правну помоћ, на захтев, биће од стране замољеног органа благовремено обавештен о врцемену и месту извршења замолнице. То обавештење врши се непосредно између органа замољене стране и стране молиље.

2. Заинтересовани правосудни органи и лица која учествују у кривичном поступку, као и њихови правни заступници, могу присуствовати приликом предузимања радње правне помоћи ако се с тим сагласи замољена страна уговорница.

3. Сагласност за присуствовање органа и других лица стране молиље у смислу става (2) овог члана у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији даје републички, односно покрајински орган управе, надлежан за послове правосуђа, а у Народној Републици Мађарској Врховно тужилаштво, односно Министарство правосуђа.

Члан 80.

1. Стране уговорнице достављаће узајамно, тромесечно, дипломатским путем преписе казних листова о правоснажним пресудама којима се утврђује кривица држављана друге стране уговорнице. Овако треба поступати и са касније донетим одлукама које се односе на споменуте пресуде.

2. Стране уговорнице ће, осим тога, узајамно на захтев достављати изводе из пресуда наведених у ставу (1) овог члана.

Члан 81.

На захтев поднет дипломатским путем, стране уговорнице ће узајамно достављати обавештења о упису у казнени регистар која се односе:

а) на држављане стране уговорнице која тражи такво обавештење; и

б) на друга лица која се налазе на територији стране уговорнице која тражи обавештење а против којих се на њеној територији води кривични поступак. Замољена страна уговорница можец ускратити давање обавештења ако се исто односи на њеног држављанина.

Глава Ia

ПРЕУЗИМАЊЕ КРИВИЧНОГ ГОЊЕЊА

Члан 82.

1. Ако је држављанин једне стране уговорнице или лице које на њеној територији има пребивалиште учинило кривично дело на територији друге стране уговорнице које је судски кажњиво у обема странама уговорницама, страна уговорница у којој је дело учињено може замолити другу страну уговорницу да преузме кривично гоњење.

2. Ако једна страна уговомица замоли другу страну уговорницу да преузме кривично гоњење. Надлежни орган замољене стране испитаће да ли се по њеном праву може преузети кривично гоњење. Ако замољена страна уговорница нађе да, према свом праву после испитивања замолнице не може преузети кривично гоњење, о томе ће обавестити

страну молиљу, што мора бити образложено. Ако постоји надлежност замољене стране уговорнице она не може одбити кривично гоњење из разлога што је дело учињено у иностранству.

3. Предлог за гоњење који је потребан по правима обе државе, а оштећени га је у одређеном року поставио надлежном органу стране молиље, има дејство и у другој страни уговорнице. Ако је предлог за гоњење потребан само по праву замољене стране уговорнице, може бити накнадно поднесен у законском року. Рок почиње да тече од дана када је орган замољене стране уговорнице надлежан за кривично гоњење, примио замолницу.

4. Ако је надлежном органу стране уговорнице на чијој је територији извршено кривично дело поднесен имовинско-правни захтев, замољена страна уговорница, после преузимања кривичног гоњења, поступиће као да је тај захтев поднесен њеном суду.

Члан 82а.

1. Замолница за преузимање кривичног гоњења мора да садржи што тачнији опис чињеничног стања, као и тачне податке о окривљеном лицу, његовом држављанству и адресу. Замолници се прилажу:

- а) акта у изворнику или овереном препису и доказни материјал;
- б) текст одредаба које се примењују за дела, према праву које важи у месту извршења;
- в) предлог оштећеног за кривично гоњење ако је потребан за покретање кривичног поступка и имовинско-правни захтев, ако је поднесен.

2. За достављање акта и доказног материјала сходно се примењују одредбе чл. 13. до 19. овог уговора.

Члан 82б.

Правосудни органи стране молиље привремено се одричу мера гоњења за дела наведена у замолници за преузимање кривичног гоњења. Од таквих мера се у сваком случају одустаје:

- а) ако је надлежни суд или надлежни орган замољене стране уговорнице коначно обуставио кривични поступак;
- б) ако је окривљени у замољеној страни уговорнице правноснажно ослобођен;
- в) ако је одлука суда која је донесена у замољеној страни уговорнице већ извршена или извршењу нема места по закону или због акта о помиловању или амнестије или је према праву замољене стране наступила застарелост.

Члан 82ц.

Замољена страна уговорница обавештава страну молиљу о исходу кривичног поступка у вези са замолницом за преузимање кривичног гоњења и ради тога доставља правноснажну одлуку у изворнику или овереном препису.

Члан 83.

1. Трошкове настале указивањем правне помоћи, достављањем као и давањем обавештења у кривичним стварима сносиће она страна уговорница на чијој су територији они настали. Износ ових трошкова треба саопштити другој страни

уговорници.

2. Трошкове који су настали поводом захтева за спровођење вештачења или привременим упућивањем лица које је лишено слободе на територији замољене стране уговорнице накнадиће страна уговорница од које потиче замолница.

Глава II

Издавање и транзитирање

Члан 84.

Стране уговорнице обавезују се да ће на захтев, под условима из овог уговора узајамно издавати лица против којих се води кривични поступак или против којих је правноснажно изречена казна на територији стране уговорнице која захтева издавање.

Члан 85.

1. Издавању има места само за она дела која су као кривична дела предвиђена законима обе стране уговорнице и по којима се може изрећи казна лишења слободе у трајању од једне године или тежа казна.

2. Захтев за издавање има се сматрати основаним ако му је приложена одлука о лишењу слободе коју је донео суд оне стране уговорнице која захтев за издавање поставља или друга судска одлука сличног дејства. Оваква одлука треба да садржи опис кривичног дела због кога се издавање тражи, околности под којима је оно учињено, место и време извршења и његову правну квалификацију.

Члан 86.

1. Под условима из члана 85. став (1) овог уговора замољена страна уговорница ће издати лице које је правноснажном судском пресудом осудено на казну лишења слободе најмање шест месеци.

2. Захтев за издавање има се сматрати основаним ако му је приложена правноснажна пресуда суда стране уговорнице која поставља захтев за издавање. Ако је пресуда изречена у одсуству траженог лица, страна уговорница ће извршити пресуду на основу које тражи издавање, него ће поновити поступак и издатом лицу судити у његовом присуству.

Члан 87.

Замољена страна уговорница може ускратити издавање:

а) ако је лице, чије се издавање тражи, извршило кривично дело на њеној територији;

б) ако се издавање тражи због кривичног дела извршеног на територији треће државе, а у тој држави је због тога дела већ донета пресуда.

Члан 88.

Нема места издавању:

а) ако је лице, чије се издавање тражи, држављанин замољене стране уговорнице;

б) ако се против лица чије се издавање тражи за исто кривично дело суд замољене

стране уговорнице већ изрекао правноснажну пресуду или је поступак против њега због битних разлога правноснажно обустављен, али издавању има места ако суд замољене стране уговорнице правноснажно одлући да се стичу услови за понављање правноснажно окончаног кривичног поступка;

в) ако по закону било које стране уговорнице постоје законске препреке због којих се не може водити кривични поступак или због којих се не може пресуда извршити (застарелост, помиловање итд.). Захтев за издавање прекида ток застарелости;

г) ако није стављен предлог оштећеног, односно поднета приватна тужба или ако није дато одобрење за кривично гоњење, у случајевима када је по закону стране уговорнице која поставља захтев за издавање или државе где је дело извршено, покретање кривичног поступка условљено стављањем предлога, подношењем приватне тужбе или давањем одобрења.

Члан 89.

Издавање се неће одобрити за дело које се по оцени замољене стране уговорнице сматра политичким кривичним делом.

Члан 90.

Издавање се неће одобрити такође за кривично дело које се састоји искључиво у повреди војних обавеза (војно кривично дело), као и за кривично дело учињено путем штампе.

Члан 91.

1. У стварима екстрадиције надлежни централни органи страна уговорница опште међусобно непосредно.

2. Уз захтев за издавање, поред судских одлука из члана 85. став (2) и члана 86. став (2) овог уговора, треба приложити:

а) доказе или податке о држављанству траженог лица;

б) текст закона који се односи на кривично дело због кога се издавање тражи како стране уговорнице која поставља захтев за издавање тако и треће државе ако је на њеној територији дело учињено.

3. Уз захтев треба по могућству доставити личне податке траженог лица, његов лични опис, податке о његовом боравишту, његову фотографију и отиске прстију, ако се њима располаже.

4. Ако се издавање тражи на основу члана 86. овог уговора, уз пресуду треба приложити и доказ да је иста правноснажна.

5. Захтев и прилози морају бити преведени на службени језик замољене стране уговорнице. Прилози се достављају у оригиналу или овереном препису.

6. Захтев и прилози састављају се у форми која одговара закону стране уговорнице која поставља захтев.

Члан 92.

1. Ако су испуњени услови за издавање, замољена страна уговорница је обавезна да по пријему захтева за издавање, без одлагања, предузме све мере за проналазак лица

чије се издавање тражи, а ако је потребно да нареди и његово притварање.

2. Уколико су подаци приложени уз захтев за издавање недовољни, замољена страна уговорница затражиће од стране уговорнице која захтев поставља да јој у утврђеном року, који не може бити дужи од два месеца, достави допунске податке и обавештења. На тражење стране уговорнице која поставља захтев за издавање, овај рок се може продужити.

3. Ако у року одређеном у ставу (2) овог члана не буде поступљено по тражењу замољене стране уговорнице, тражено лице ће се пустити на слободу. Ако се накнадно доставе тражени подаци поступак за издавање ће се наставити.

Члан 93.

1. Пре подношења захтева за издавање, на непосредни захтев надлежног суда или органа кривичног гоњења једне стране уговорнице који је упућен писмено или телеграфски, замољена страна уговорница, сагласно својим законима, предузеће против лица чије се издавање тражи одговарајуће мере, подразумевајући и притвор, како оно не би побегло или се сакрило. У том захтеву треба означити постојање једне од одлука из члана 85. став (2) или члана 86. став (2) овог уговора, као и орган од кога та одлука потиче и њен број и датум.

2. Захтев из става (1) овог члана треба да буде потврђен дипломатским путем.

3. Страну уговорницу која поставља захтев за издавање треба без одлагања обавестити о предузетим привременим мерама односно о разлозима због којих се њеном захтеву није могло удовољити.

4. Надлежни судови и органи кривичног гоњења страна уговорница могу и без захтева из става (1) овог члана привремено притворити лице које се налази на њиховој територији ако дознају да је оно на територији друге стране уговорнице извршило кривично дело за које је по овом уговору допуштено давање, о чему ће без одлагања обавестити другу страну уговорницу.

5. Поступак по ст. (1) и (4) обуставиће се ако у року који одреди суд замољене стране уговорнице, који не може бити дужи од два месеца, не буде достављен захтев за издавање. На образложени захтев стране уговорнице од које потиче захтев за издавање, овај рок може се продужити.

Члан 94.

Потпуно или делимично одбијање захтева за издавање или одлагање његовог извршења треба образложити.

2. Извештавајући страну уговорницу, која је поставила захтев за издавање о одобреном издавању, замољена страна уговорница ће једновремено саопштити време и место где ће се извршити предаја.

Члан 95.

Страна уговорница која је поставила захтев за издавање обавезна је да на одређеном месту преузме издато лице најдаље у року од осам дана, рачунајући од дана одређеног за предају, у противном, замољена страна уговорница пустиће на слободу лице чије је издавање одобрено.

Члан 96.

1. Замољена страна уговорница ће донети одлуку по захтеву за издавање и у случају ако се против лица чије се издавање тражи у замољеној страни уговорници води поступак због другог кривичног дела или је оно осуђено због неког другог кривичног дела. Ако захтев буде уважен, предаја ће се одложити до окончања отпочетог кривичног поступка, односно до извршења или опраштања казне.

2. И у случају из става (1) овог члана може се тражено лице привремено предати страни уговорници која захтева издавање, уколико би одлагање издавања проузроковало застарелост кривичног гоњења или би знатно отежало спровођење истраге. Привремено издато лице вратиће се одмах после окончања поступка, а у сваком случају најдаље у року од три месеца рачунајући од дана предаје.

Члан 97.

Ако издавање једног лица тражи више држава због истог или разних кривичних дела замољена страна уговорница решава према околностима датог случаја коме ће захтеву удовољити.

Члан 98.

1. Издато лице не може се кривично гонити нити се против њега може извршити казна за друго кривично дело осим за оно за које је издало, нити се оно може за такво дело издати трећој држави, ако се не добије сагласност стране уговорнице која је одобрила издавање. Сагласност се не може ускратити ако се ради о кривичном делу за које у смислу овог уговора постоје услови за издавање.

2. Нема потребе за сагласност замољене стране уговорнице:

а) ако предато лице не напусти територију стране уговорнице којој је било предато по истеку месец дана од дана окончања кривичног поступка, ако је осуђено, по истеку месец дана од дана издржане или опрштене казне. У овај рок не урачунава се време за које односно лице без своје кривице није могло напустити територију стране уговорнице којој је било издато;

б) ако се издато лице, пошто се удаљило са територије стране уговорнице којој је било издато, добровољно врати на њену територију.

Члан 99.

Страна уговорница кој'а је поставила захтев за издавање обавестиће замољену страну уговорницу о резултату кривичног поступка против издатог лица. Ако је против тога лица донета пресуда, по правноснажности доставиће и њен препис. Ова одредба односи се и на случајеве из члана 98. овог уговора.

Члан 100.

1. Стране уговорнице су обавезне да, без посебног захтева, у поступку за издавање узајамно достављају:

а) предмете који могу послужити као доказ против лица чије је издавање тражено. Замољена страна уговорница може привремено задржати ове предмете ако је то неопходно за вођење другог кривичног поступка;

б) све предмете нађене у поседу траженог лица или трећих лица, које је он или његов саучесник прибавио кривичним делом због кога се издавање тражи, или који представљају противувредност примљену за ове предмете или које је добио као награду за његово извршење. Уколико би настао спор око савесног држања решава га суд стране уговорнице на чијој се територији ствари налазе.

2. Предмети наведени у ставу (1) овог члана предаће се приликом предаје издатог лица, а ако то није могућно - онда накнадно. Овако ће се поступити и у случају кад је учинилац кривичног дела умро или побегао као и у случају кад до издавања није дошло због других сметњи.

3. Права трећих лица на оваквим предметима остају неповређена. По окончању кривичног поступка ови ће се предмети вратити без накнаде замољеној страни уговорници ради уручења лицу коме припадају. Ако се не може установити лице коме припадају, предмети ће се без накнаде вратити замољеној страни уговорници.

Члан 101.

Ако издато лице избегне кривични поступак или извршење казне и поновно се врати на територију замољене стране уговорнице биће на поновни захтев издато без икакве формалности.

Члан 102.

1. Свака страна уговорница дужна је да по захтеву допусти транзит преко своје територије лица издатог од треће државе другој страни уговорници. Замољена страна уговорница није дужна да одобри транзит ако по овом уговору нема места издавању.

2. Захтев за транзит упућује се на начин одређен у члану 91. став (л) овог уговора.

3. Замољена страна уговорница одобриће транзит на начин који је за њу најпогоднији.

Члан 103.

Трошкове скопчане са издавањем сноси страна уговорница на чијој су територији настали. Трошкове транзита сноси страна уговорница од које потиче захтев за транзит.

Члан 104.

Стране уговорнице се обавезују да неће давати држављанство лицима чије издавање тражи друга страна уговорница пре него што се донесе одлука по захтеву за издавање.

Део четврти

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 105.

Спорна питања у вези са применом овог уговора решаваће стране уговорнице дипломатским путем.

Члан 106.

1. Овај уговор подлеже ратификацији, а ратификациони инструменти размениће се у Будимпешти.

2. Овај уговор ступа на снагу по истеку тридесет дана од дана извршене размене ратификационих инструмената.

3. Овај уговор закључује се на неодређено време, а његово важење престаје по истеку једне године од дана када га једна страна уговорница откаже.

Члан 107.

Ступањем на снагу овог уговора престаје да важи Уговор између Федеративне Народне Републике Југославије и Народне Републике Мађарске о узајамном правном саобраћају, потписан у Београду 7. маја 1960. године.

Члан 108.

Овим уговором не дира се у одредбе Споразума о регулисању нерешених финансијских и привредних питања, закљученог између страна уговорница у Београду 29. маја 1956. године.

Овај уговор сачињен је у Београду 7. марта 1968. године у два оригинална примерка на српскохрватском и мађарском језику, с тим да су оба текста аутентична.

У потврду чега су пуномоћници страна уговорница потписаили овај уговор и ставили печат.

** Уговор објављен у „Службеном листу СФРЈ” - Додатак број 3/1968 а ступио на снагу 18. јануара 1969. године. Новелиран 25. априла 1986. године („Службени лист СФРЈ,” - Међународни уговори број 1/1987.), а измене и допуне ступиле су на снагу 5. децембра 1987. године. Овде је дат интегрални текст уговора са свим изменама и допунама*